

## מסורת הש"ס

(א) לנקמן קיג: קיד: קמו: קמו:  
 יבמות לב: קדושין עז:  
 סנהדרין פא: קדושות יד:  
 יד: כג: מעילה עז:ז:  
 (ב) ויג: מוס' וזבחים ס:  
 (ג) ד"ה אלף, (ג) וזבחים קו:  
 (ד) גס קת, (ה) גס ע"ש  
 כל הסוגיא, (ו) ויג: פסחים  
 ס:ז:  
 (ז) ויג: מוס' וזבחים  
 סנהדרין פג: ד"ה פרט  
 לו וזבחים קו: ד"ה כיון,  
 (ח) יגא ולא יגא ובר  
 וימלא דכפי נפשה היא  
 ר"מ, ע"ש שיר ל"ב:

## הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה בנטמא וכו'  
במחוללת אשנטמאה:

## הגהות מהר"ב

**רנשבורג**  
[א] גמ' איסור כולל באיסור  
חמור אית ליה. נ"ב עיין  
באור דיני אהע"א ואיסור  
כולל ומוסיף ובזה אחת  
בשור"ת הרמ"ע מפאנו סי'  
קכ"ג:

## מוסף רש"י

כיון שגנעו בו שטאדור.  
ואפילו ע"י הרד אונטל  
לוי מתיי, וזה לוי נעמא  
שבר על דר, מה לוי נעמא  
ע"י הרד אונטל (בדח"ס פ.  
בשטאדור הגוף וואר)  
נעמא שדור. ואפילו ע"י  
אחרים, מודה ר' יוסף  
לוי, דלמיי, שדחמנן  
ע"י ער לוי על ע"י  
אחרים, דעמעה דר יוסף  
משום דלון איסור תל על  
איסור הוא וכלן איסור  
טומאת אהרן קודם (א"ת  
פ. כה). ע"י פרייג בשטאד  
בשר. תתלה ונטער על  
זו משום טומאת שבר,  
שלין חייבין ע"י אהרן  
ע"י הרד נעמא אהרן אהרן  
ליה לוי יוסף אין איסור  
טומאת אהרן על ע"י איסור  
זו וואס? דלדורט לוי  
הוא, דלכא למימר דמיי  
נעמאקער שדור טומאת  
טומאת שטאד  
אהרן נעמא ומי שדור, לז  
אחרים אהרן מיני, אכל  
אכל רחמי מנעם אכל  
אכל טעור לנאן, דהט  
טומאת אהרן קודם, ודבר  
סברי אחרים מיני, ואיסור  
כולל על ע"י איסור אהרן,  
דלכא למיאר אין איסור  
תל על איסור שדאסור  
דעלמא אקלמנן (דח"ס  
ע"י איסור חמור דח"ס)  
ע"י איסור קל. ע"י נל  
אחרים מיני לחול איסור  
אהרן ואפילו ע"י  
אחרים מיני ע"י מלי ירכא  
דעמיין שדור, אכל ע"י  
מיני טומאת אהרן דחמיה  
ויחולל בשר על טומאת  
שדור דלמיי (דח"ס).

ה"ג מה נפשך אי קסבר איסור חל על איסור ליחייב נמי משום וואי אין איסור חל על איסור ליחייב משום טומאה דקדים ואי קסבר ואין בגידין צנ"ט ליחייב משום גיד. כלומר ואי אין בגידין צנ"ט וטמאה פטור משום טומאה ליחייב משום גיד דהא ליכא לנטיפטריה הכא משום דלין איסור חל על איסור דהא ליכא טומאה: אמר רבא נלוסם קסבר אין בגידין צנ"ט. לפיכך אין כאן טומאה וטמאה גיד נמי ליכא דקסבר אינו נוהג בטמאה וטעמא לאו משום דלין איסור חל על איסור אלא דמעטתא קרא דהדיא דלמר קרא דהדיא: ה"ג אמר רב יודא אמר רב האוכל גיד הנשה של נבלה ר"מ מחייב דמפרש: ומאן האי סנא. חכמים: דבאיסור כולל איסור חל על איסור לית ליה ואיסור כולל צאצא חמור לית ליה. והיינו פירושה איסור גיד חל משנובלה וקודם שנתבלה היה גידה אסור וצברה מותר וכשנתבלה נאסר אף צברה ואע"ג דשם נבלה ה"ל למחל נמי על גיד משום טעמא דכולל שהוא כולל את הצבר עמו ליאסר ואיכא למימר לאפילו נאסר דלמר אין איסור חל על איסור האף איסור נבלה חיל דמגו דחיל אצבר דהוה מותר חיל נמי אצבר שכולל עם הצבר אפ"ה אמרו רבנן דלא חיל: ואיסור כולל באיסור אחרת ציה תרתי כולל ומוסיף כגון עולה או שור הנסקל דמעיקרא דשנובלה היה גידה אסור וצברה מותרת הקדישה או נגשה נאסר אף צברה הרי זה כולל והגיד הזה מתחלה היה אסור בצרכיה ומותר בהנאה וכשהקדים חל עליו איסור הקדש לאוסרו בהנאה שאין כאן איסור חל על איסור שמה ששייר הראשון מוסיף השני וכו' היכי דחיל עליה שם הקדש לאוסרו בהנאה על כרחך חל עליו אף בצרכיה שאם אכלו יתחייב שמים ואע"ג דבצרכיה אסור ועומד היה ואין איסור חל על איסור ה"א. והואיל וחיל להנאה חיל נמי אף לצרכיה: רבי יוסי הגלילי ה"א. דשענין ליה דלית ליה כולל באיסור קל ומיהו באיסור חמור לא שמענייה דפליג: חייב. חטאת שהאכל קדשים בטומאת הגוף וזונו כרת כדכתיב (ויקרא ו) והנפש אשר תאכל בשר וגו': כיון שנגעו בו טומאה. קודם שכללו ואפ"ה חייביה קרא: ואמר רבא דרסין: כן נטמא. ואח"כ נטמא הכשר. דטמא שאכל טהור וטומאה צמגו שקדמה טומאת גופו לטומאת קדש מודי רבי יוסי דחייב דכיון דליטמי גופיה איתסר בקדש זה באיסור כרת וכו' הדך דאליטמי בשר איסור כרת דטומאת הגוף לא פקע: ה"ג דר"ע לא פליגי דחייב דאיסור כרת קדים כי פליגי בנטמא הכשר. מחלה ונאסר חל כהנים בלאו בלאו והבשר אשר יגע וגו' (שם) רבנן אית להו איסור על כל איסור ע"י כולל והאי איסור טומאת הגוף כולל הוא דכולל טהורות שהיו מותרות לו והטומאות שהיו אסורות לו ומיגו דחיל אטהורות חיל נמי אטמאות ויש כאן איסור כולל:

פסג: ד"ה פרט גזון: ט) **וַאִיסוּר** בּוֹלָא אֵית זִית וְהַתְנִיּא ב'ו, פיר' לית ליה איסור בת אחת ואין נראה לר"י דהלל צברק ארבעה אחים מבציעו אלמא אפילו מאן דלית ליה איסור כולל מצי סבר איסור בת אחת שבת חדים מוסיף דקביעא וקיימא אכל קשה דאי לא איסור בת אחת

גיד הנשה פרק שביעי חולין

**וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר מֵאִי קֶסֶבֶר אִי קֶסֶבֶר אִי שֶׁל אִיסוּר בּוֹ.**  
המ"ל הא דבי שמעון לית ליה איסור חל על איסור אפילו  
באיסור כולל ואפילו חמור על קל גבי האוכל זבלה ביום הכפורים  
אלא דכלאו הכי פריך שפיר: **מֵאִי** הָאֵי תַנָּא דְבִאיסוּר כּוֹלֵל אִיסוּר  
חָל עַל אִיסוּר דְּרַבִּי יְהוֹיָה. אִיסוּר כּוֹלֵל

הוא זה כשנמצלה וז"ל איסור מוסק  
הוא דמגו דליטוסק צה איסור לגבוה  
כשנמצלה איטוסק נמי להדיוט וי"ל  
דסבר כמ"ד ברש"י פירקין (דף ט.  
דגיד נמי איסור לגבוה:  
**איסור** בולע באיסור חמור אית  
ליה. הא לאמרין צפ'

אמרו לו ב (כרימות ד.) אקדשה מגו  
דליתוסף זה איסור הנאה לא נקט  
לשון ליתוסף משום דחשיב בכך  
איסור מוסף דהא קרי ליה הכא  
איסור כולל אללא כלומר ליתוסף זה  
חומרה וזו ואין לומר דאיסור כולל  
דקאמר הכא לאו דוקא אללא איסור  
הנאה חשיב איסור מוסף כיון דמעיקרא  
הוה שרי צהנאה דאס כן אדמייתי  
הכא רבי יוסי הגלילי דלא שמעינן  
אללא דלית ליה איסור כולל באיסור  
קל אבל הא דלית ליה באיסור חמור  
לא אשכחן אללא מסבדא ארמין דלית  
ליה משום דלא שמעינן ליה דפליגי ב  
הכי דשמעינן ליה לרבי שמעון גבי  
האוכל נבלה צ"ה הוה ליה לאתוי  
רבי יוסי דלית ליה צפרק ד' אחין  
(יבמות ג.) אשת איש ונעשים חמותו  
יידון משום אשת איש דלית ליה איסור  
כולל ואמרין דמודה רבי יוסי באיסור  
מוסף ועוד אי איסור הנאה איסור  
מוסף הוה מאי פריך בגמרא ורבי  
יוסי הגלילי נהי דאיסור כולל לית ליה  
יצא איסור חמור ויחול על איסור קל  
ודילמא לית ליה איסור כולל אפילו  
באיסור חמור ואיסור מוסף אית ליה  
אללא ודאי איסור הנאה לא חשיב  
איסור מוסף אללא איסור חמור צעלמא  
וכן לר"ך לפרש צדוק פריך כל הצער  
(לקמן ק"ב) גבי הא דספריך וסבר שמואל  
איסור חל על איסור :

וזה דלמא שומאחא  
ליה טהרה במקוה  
יובי הגלילי. יודעין היו  
דלא איירי כשתחב לו חצירו למוך  
ורבי  
פיו מדקאמרי ליה הכי: **בנמא** הגוף ואח"כ נשמא הבשר  
כ"ע פליגי דחייב דאיסור ברת קרים. ותו לא פקע ולא גרסינן  
דאיסור מוסיף הוא (ה) דלא איירי הכא לאחיזוי תרמי אללא לאחיזוי  
תחטא משום עוממא טהרה ויהא דקאמרי ליה רבנן כיון שנגע בו  
טמאהו היו סבורין רבנן דרבי יובי הגלילי פטר משום דמחולל ועומד  
הוא וגמר מתרומה דפטרין צ"ל כל הבשר (למן דף קיג.) טמא האוכל  
תרומה טמאה משום דכתיב ומתו בו כי יחלוהו פטר לזו שמחוללת  
ועומדת ואי"ת לרבנן דפריי מבי נגע בו טמאהו היכי משכחת טמא  
שאלל תרומה שיהא צמיחה הא מבי נגע זה טמאה וי"ל כגון שחב  
לו חצרו והכא לא"ן פרכי ליה רבנן אללא משום ידיעי דלא איירי בתחב  
לו דכפירשנו א"ן בשלא נכשרה חלל צנילושה צמי פירוח ועוד לזי  
האמת אפילו הוכשרה משכחת חל כגון שנטמא הבקר ואח"כ נטמאה  
התרומה כדאמרין הכא ואיטריך קרא דפטר במחוללת (ה) שנטמא  
תחלה ואיטריך קרא לאשמועינן דילפינן מהתם צעלמא דליין איסור  
חל על איסור ולמ"ד איסור חל על איסור צעלמא שאני התם דגלי  
קרא וכן משמע לקמן צפ"ל כל הבשר (סס) וי"ע חס' סנהדרין  
וקונטרס ואע"ג דאיסור בת אחת הוא מאן דלית ליה איסור כולל  
בצמות (ג.) פריך השתא באיסור כולל מחייב תרמי באיסור בת אחת  
אחת לכך נראה לר"י דהשתא ס"ד דלאו איסור בת אחת הוא אללא  
אחת הוא א"כ הוא למה לי פטיטא דחייב משום דשבת קדים:

עין משפט  
נר מצוה

צו א ב מ"ח פ"ח  
מהלכות מאכלות  
אסורות הלכה ו:  
צו ג מ"ח פ"ח מהלכות  
פסולי המוקדשין  
הלכה יג:

## תורה אור השלם

1. עַל כֵּן לֹא יֵאָכְלוּ בְנֵי  
יִשְׂרָאֵל אֶת גֵּיד הַנֶּשֶׁה  
אֲשֶׁר עַל כַּף הַיָּרֵךְ עַד  
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נִגַע בְּכַף  
יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׁה:  
בְּרִאשִׁית לֵב לֵב לֵב

## שיטה מקובצת

**א** דחמיר איסוריה או של שור: **ב** הא דאמרינן בפ' אמרו לו. נ"ב ע"י תוס' שבועות דף כד ע"ב ועיין פ"י רש"י ז"ל שם:

## דבינו גרשום

אי קסבר יש בגידים  
בנותן טעם לייחב משום  
הנהגתן (טעם) טומאה י'  
קסבר אין בגידים בנותן  
טעם לייחב משום ד'  
כלומר דאע"ז שיש דוח  
ההורה חייבה עליו: מאן  
האית דאיתסר חל  
לזה איסור לזה חל  
כלומר דאיסור נבלה  
אחרי אסור דזה ואיסור  
כולל לית ליה כלומר  
לזה אמרנן גזר דמיחב  
אחתיבה דנבלה דמיחב  
מייחב אגיד משום נבלה  
ובאיסור חמור איסור לזה  
אית ליה כלומר  
ובאיסור חמור כגון עולה  
והשקטל אסורין א"ת  
בהנחנה אסור כליל א"ת  
לזה דאמרנן מינו דמיחב  
אסור חיתוכים משום  
עילה ומשום שור הנסקל:  
מייחב מזו אגיד משום  
הנהגתו רב ר' יוסי הגלילי  
היה דתנן הטמא שכל  
כדי קדש טמא כר כלומר  
חייב כרת על הטמא במי  
ששכלב שמו (טהור) [טמא].  
ר' יוסי הגלילי אמר ר' חייב  
ששכלב את הטמא חייב  
כליל כלומר חייב כרת  
ורבותי ונפש אשר חת  
ככל טמא ככלל אדם  
אזי בהבמה טמאה ואכל  
ממנו כשם שלמים אש  
הנכרת: יבא איסור  
חמור וחיל לז' איסור כל  
כלומר א"ת נטמא הבשר  
אחרי' נטמא הגוף יבא  
אחרי' נטמא חל לז' איסור  
אלאו שטמא חבש אזי  
א"ל אל שטמא והבשר  
אחרי' נטמא כל טמא לז'  
אמר ר' אשי מאן  
ליטמא לז' טרומאות הגוף  
חמירי ר':